

Jeg skal saaledes eksempelvis nævne, at fra Hillerød koster det ca. 90 Kroner nu, hvorimod det efter den paataenkte Takst vil komme til at koste henved 400 Kroner at benytte et Aarskort til Kjøbenhavn paa 3die Klasse. Naar Forholdet stiller sig saaledes, ville ærede Medlemmer let se, at et saadant Kort vilde blive en saa stor Forøgelse paa Budgettet, at det vilde umuliggøre det for Folk, der ikke ligefrem ere velstillede, at bo uden for Kjøbenhavn. Og jeg tror, at det vilde være — socialt set — meget uheldigt, hvis man administrerede Jernbanerne saaledes, at man ikke tog det mest mulige Hensyn ogsaa til de indirekte Fordele, der ere forbundne med at have Jernbanevæsnet i en god Orden.

Paa Post- og Telegrafvæsenets Omraade omtalte den højtærede Finansminister, at Telefonen havde vist sig fordelagtig for vore Finanser. Ja, Telefonen! Det er bedrøveligt at tænke paa den Udvikling, som hele Telefonvæsenet har faaet her i Landet, og naar man nu ser dette Budget efter, kan man ikke lade være at tænke paa, at hvis man fra Statens Side, fra Administrationens Side havde været mere fremsynet paa dette Punkt — og jeg synes, at det ikke havde været mere end en rimelig Grad af Fremsynethed, der her havde været Brug for — havde man der skabt en Statsinstitution, som vilde have bidraget til at skabe en god Indtægt for Staten, idet den delvis havde kunnet drives under de samme Administrationsforhold, som man i Forvejen maatte have til Stede.

Der er en enkelt Bemærkning angaaende Postvæsenets Konto, som jeg kunde have Lyst til at gøre til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen). Det ærede Medlem talte om, at han var bange for at lægge sig ud med en 6te eller 7de Stormagt — jeg ved ikke hvad Rang det var — nemlig med Pressen, naar han foreslog at lægge paa den Avisporto, som betales her i Landet. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem skal nære nogen som helst Frygt i saa Henseende. Pressen ser paa Publikums Tarv, og der ud fra bedømmer den, om noget vil være rimeligt eller urimeligt. Det kan naturligvis efter en nøjere Prøvelse være, at det viser sig nødvendigt at lægge paa Avisporto; men jeg vil sige, at hvis man lægger paa der, vedrører det egentlig ikke synderlig Bladene, eftersom vi nu i Forvejen her i Landet have en exceptionel lav Abonnementsbetaling, som efter den Udvikling, der sker paa Bladvæsenets Omraade, sikkerlig ikke kan tænkes at gaa nedad i nogen synderlig

Grad, saaledes at Porto, i øvrigt ogsaa efter Sædvane, kommer til at hvile paa Bladabonnerterne, og at den kommer til at hvile paa snart sagt alle i Landet, enten de saa for Resten ere mere eller mindre velstillede. Thi ganske vist er Forholdet saaledes, at Folk kunne skælde ud paa deres Avis, være uenig med den, men undvære den, tror jeg ikke, at Folk kunne. Netop fordi det er en Udgift, som kommer ud til alle, skal man være varsom med Forhøjelser paa dette Omraade, og jeg vil tilføje, at vi her i Landet vel ere naaede dertil, at vi jævnt hen alle betragte Pressen som et Samfundsgode, og at der derfor ikke er nogen Anledning til at søge at fordyre Aviserne mere end højst nødvendigt for Publikum.

Jeg har her omtalt enkelte Sider ved Finansloven, som særlig have været paa Tale af ærede foregaaende Talere, og hvor jeg ogsaa har haft Lyst til at fremhæve disse Betragtninger, som til Dels er noget divergerende fra de tidligere fremkomne.

Jeg skal slutte med et Par Bemærkninger om vore Skatteforhold. Der er talt om Sparsommelighed, og det vil nu vise sig, hvor meget det vil komme til at betyde. Vi have jo hørt, at det ene Medlem efter det andet har sagt: ja, at spare er godt, men jeg har dog noget at anbefale, hvor det vilde være en højst uheldig Ting at spare. Jeg tror ogsaa, at det vil vise sig at gaa saaledes i Fremtiden. Der er ogsaa mange Omraader, hvor det vilde være ganske meningsløst og uheldigt at spare. Det ærede Medlem fra Kjellerup (Anders Jensen), der havde Ordet forleden Dag, fremdrog noget, i hvilket jeg vil give ham min fulde Tilslutning, medens andre Medlemmer have fremdraget andre baade humane og sociale Forhold, hvor det ligeledes vilde være meget uheldigt, hvis vi kom ind paa ikke at kunne tilfredsstille det naturlige Behov. Vi skulle ogsaa, som der er nævnt, bruge Penge baade til større og mindre Reforme. Det er sagt af den højtærede Finansminister, at man fra alle Sider forudsatte, at Skattereformen skulde være en Skattnedsættelse. Ja, naturligvis ønsker man det saa meget som muligt, men det maa jo alligevel til enhver Tid være afhængigt af Statens finansielle Situation. Det, Skattereformen imidlertid gerne skulde være, var, at man i Stedet for et uretfærdigt og forældet Skattegrundlag indførte et retfærdigt og godt, indførte et Skattegrundlag, om hvilket man kunde sige, at naar det blev nødvendigt, at Befolkningen betalte mere i Skat, man da i